

som sagt, Forslaget løb ved 1ste Behandling paa Dyffigelighed, og ved den Behandling var Hs. Excellence Finanzministeren tilstede, og de Ændringer, som senere ere bleve stillede til dette Punkt, har jeg overrakt ham. Skulde imidlertid den høitærede Ministers Indvendinger paa dette Punkt være stærke, da tror jeg, at Udvalget mellem 2den og 3die Behandling meget gjerne vil forhandle derpaa med den høitærede Minister, saa at det erede Thing under denne Forvisning ikke behøver at lade sig afholde fra at stemme for noget af Fleertallets Ændringsforslag. Den høitærede Finanzminister foretrækker fremdeles, at det kun bliver givet Regjeringen som en Bemyndigelse at tilstaae saadanne Laan, og at det ikke bliver givet den vedkommende Fæstefamilie som en Ret at faae et saadant Laan. Det er nu et meget vanskeligt Punkt. Naar Regjeringen har en Bemyndigelse til at give et Laan, og det for Vedkommende gjælder om at opnaae den Begunstigelse at faae Laanet, saa kommer det an paa en Mængde tilfældige Omstændigheder, om han opnaaer Begunstigelsen eller ikke, og det vil da i mangfoldige Tilfælde ingenlunde være de naturlige Krav, han kunde have derpaa, som blive det Afgjørende, men det bliver tilfældige Omstændigheder, Familieforbindinger, Connectioner, Talsmænd osv., der her gjøre sig gjældende, og ingenlunde det, om han har et større naturligt Krav derpaa eller ikke. Dette er den væsentlige Indvending, jeg har mod her kun at give en Bemyndigelse til Regjeringen; men ogsaa med Hensyn til dette Punkt tvivler jeg ikke paa, at Udvalget i ethvert Tilfælde vil gjøre sig en Fornoielse af at forhandle med den høitærede Minister, hvilket saa end det endelige Resultat maatte blive. Jeg for mit Vedkommende har megen Frygt for at gjøre dette til en Begunstigelseslag, medmindre den høitærede Minister skulde kunne give saadanne Garantier, der kunde stille det for Vedkommende nogenlunde lige med et Krav. Endelig kommer jeg til den sidste lille Bemærkning, som den høitærede Minister gjorde, nemlig at der efter Fleertallets Forslag skulde gives den Familie, der faaer et Laan til Kjøb af en ny Jordieendom, en lidt større Begunstigelse med Hensyn til Afgiften for denne

Eiendomsoverdragelse end den Fæstefamilierne faae ved Kjøbet af deres egne Eiendomme. Dette er ganske rigtigt, og det har været os fuldstændig bevidst, hvilket den høitærede Minister vilde have kunnet see, hvis han havde været opmærksom derpaa, i Betænkningen, hvor der nemlig under Nr. 6 staaer, at et Ændringsforslag gaaer ud paa, at Pantebrevet for Laanet fritages for Stempelpligt, og at iøvrigt de Afgiftslempelser tilstaaes, som ved Lov Nr. 7 af 4de Juli 1850 og Lov Nr. 11 af 19de Februar 1861 §. 31 ere indrømmede med Hensyn til Afhændelse af Bøndergods til Bruggerne, deres Børn eller Svigerbørn, altsaa at denne nye Begunstigelse tilstaaes, og at iøvrigt de Begunstigelser tilstaaes, som, ifølge Loven af 4de Juli 1850 og de øvige Lovbestemmelser, tilkomme Fæstere, der kjøber sit Fæste til Selveiendom. Det er ganske rimeligt, forekommer det mig, her at give denne lille Afgiftsbegunstigelse, thi den Fæster, der kjøber sin Eiendom, bliver ved sin Fædrenegaard; han har den uhyre Begunstigelse, der ligger i den Tilfredsstillelse at blive ved en Gaard, som i de fleste Tilfælde har været hans Faders og Farfaders og været i hans Slægt i mange Tider, hvormod den, som skal søge sig et nyt Hjem, mangler hele denne Tilfredsstillelse. Han kommer desuden til en Eiendom, som han ikke heller materielt kender og altsaa ikke heller materielt har det sikke Greb paa strax at behandle, som den har, der kjøber sin egen Eiendom. Hvorfor skulde man saa ikke give ham den lille Begunstigelse, at han kan være fri for at betale Stempelafgift? — Hermed tror jeg, at jeg har omtalt de vigtigste af de Udtalelser, der hidtil ere fremkomne, og jeg henstiller fremdeles saavel Lovforslaget som Fleertallets Ændringer til Thingets Velvilje og Vedtagelse. Maa jeg blot endnu gjøre den ene Bemærkning, supplerende, hvad den høitærede Formand ved Forhandlingernes Begyndelse sagde, nemlig den, at, hvis Ændringsforslaget under Nr. 1 maatte blive vedtaget, maa Ændringsforslaget under Nr. 5 bortfalde. Jeg erindrer ikke, om den høitærede Formand bemærkede dette udtrykkelig; hvis det ikke er Tilfældet, vil jeg gjøre opmærksom derpaa.